वर्त्तमाने तदा ताभ्यां बाहुयुद्धे सुदारुणे । माद्रीपुत्रावभिक्रुद्धावुभावप्यभ्यधावतां ।
न्यवारयत्तौ प्रहसन् कुन्तीपुत्रो वृकोदरः । शक्तोऽहं राक्षसस्येति प्रेक्षध्वमिति चाब्रवीत् ।
आत्मना भ्रातृभिश्चैवं धर्म्मेण सुकृतेन च । दृष्टेन च शपे राजन् सूदयिष्यामि राक्षसं । ११५०५
इत्येवमुक्त्वा तौ वीरौ स्पर्द्धमानौ परस्परं । बाहुभ्यां समसज्जेतामुभौ रक्षोवृकोदरौ ।
तयोरासीत्संप्रहारः क्रुद्धयोर्भीमरक्षसोः । अस्पृश्यमाणयोः संख्ये देवदानवयोरिव ।
आरुज्यारुज्य तौ वृक्षानन्योन्यमभिजघ्नतुः । जीमूताविव गर्ज्जन्तौ निनदन्तौ महाबलौ ।
बभञ्जतुर्म्महावृक्षानूरुभिर्ब्बलिनाम्वरौ । अन्योन्येनातिसंरब्धौ परस्परवधैषिणौ ।
तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनं । बालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रोः पुरा स्त्रीकाङ्क्षिणोर्यथा । ११५१०
आविध्याविध्य तौ वृक्षान्मुहूर्त्तमितरेतरं । ताडयामासतुरुभौ विनदन्तौ मुहुर्मुहुः ।
तस्मिन् देशे यदा वृक्षाः सर्व्व एव निपातिताः । मुञ्चोत्कृताश्च शतशः परस्परवधेप्सया ।
ततः शिलाः समादाय मुहूर्त्तमिव भारत । महाब्धैरिव शैलेन्द्रौ युयुधाते महाबलौ ।
शिलाभिरुग्ररूपाभिर्वृहतीभिः परस्परं । वज्रैरिव महावेगैराजघ्नतुरमर्षणौ ।
अभिद्रुत्य तु भूयस्तावन्योन्यबलदर्पितौ । भुजाभ्यां परिगृह्याथ चकर्षाते गजाविव । ११५१५
मुष्टिभिश्च महाघोरैरन्योन्यमभिजघ्नतुः । ततः कटकटाशब्दो बभूव सुमहात्मनोः ।
ततः संहृत्य मुष्टिन्तु पञ्चशीर्षमिवोरगं । वेगेनाभ्यहनद्भीमो राक्षसस्य शिरोधरां ।
ततः आन्तन्तु तद्रक्षो भीमसेनभुजाहतं । सुपरिश्रान्तमालक्ष्य भीमसेनोऽभ्यवर्त्तत ।
तत एनं महाबाहुर्ब्बाहुभ्याममरोपमः । समुत्क्षिप्य बलाद्भीमो विनिष्पिष्य महीतले ।
तस्य गात्राणि सर्व्वाणि चूर्णयामास पाण्डवः । अरत्निना चाभिहत्य शिरः कायादपाहरत् । ११५२०
सन्दष्टौष्ठं विवृत्ताक्षं फलं वृक्षादिव च्युतं । जटासुरस्य तु शिरो भीमसेनबलाहतं ।
पपात रुधिरादिग्धं सन्दष्टरदनच्छदं । तं निहत्य महेष्वासो युधिष्ठिरमुपागमत् ।
स्तूयमानो द्विजाग्र्यैस्तु मरुद्भिरिव वासवः ।

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि जटासुरबधपर्व्वणि जटासुरबधोनाम सप्तपञ्चाशदधिकशततोऽध्यायः ॥ समाप्तञ्च जटासुर बधपर्व्व ॥ १५७ ॥

॥ अथ यक्षयुद्धपर्व्व ॥ ९ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ निहते राक्षसे तस्मिन् पुनर्नारायणाश्रमं । अभ्येत्य राजा कौन्तेयो निवासमकरोत्प्रभुः ।
स समानीय तान् सर्व्वान् भ्रातॄनित्यब्रवीद्वचः । द्रौपद्या सहितान् काले संस्मरन् भ्रातरं जयं । ११५२५
समाश्वस्तोऽभिगताः शिवेन चरतां वने । कृतोद्देशस्तु वीभत्सुः पञ्चमीमभितःसमां ।
प्राप्य पर्व्वतराजानं श्वेतं शिखरिणाम्वरं । पुष्पितैर्द्रुमषण्डैश्च मत्तकोकिलषट्पदैः ।
मयूरैश्चातकैश्चापि नित्योत्सवविभूषितं । व्याघ्रैर्व्वराहैर्म्महिषैर्गवयैर्हरिणैस्तथा ।